

С. Ф. Азарков, О. О. Толстікова

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Метою безперервної професійної освіти лікаря є збереження, переогляд, поглиблення та розширення знань та навичок у відповідності до змін потреб пацієнта та розширення можливостей рішення професійних завдань [1].

На усіх етапах післядипломної професійної освіти лікаря важливо підтримання на повинному рівні компетентності, яка визначається як здатність застосовувати теоретичну підготовку, практичні навички, вміння та особисті якості для успішної діяльності в тій чи іншій професійній галузі [2]. Основними видами післядипломної професійної освіти є загальне удосконалення, стажування та короткострокове тематичне удосконалення з конкретного розділу професійної діяльності.

До основних проблем безперервної професійної освіти сьогодення слід віднести те, що підвищення кваліфікації лікарів проводиться 1 раз у 5 років, а знання з різноманітних розділів медицини відновлюються майже щорічно. Один раз на п'ять років адміністрація лікувального закладу повинна направляти лікаря на навчання для підтвердження його сертифіката, інші ж форми підвищення кваліфікації, наприклад тематичні цикли, декадники, поїздки на наукові конгреси, науково-практичні конференції, досить проблематичні внаслідок дефіциту кадрів та/або фінансів. В той же час у більшості лікувально-профілактичних закладів відсутні необхідні умови для самоосвіти лікарів (недостатньо сучасної літератури, періодичних видань), у лікарів практично відсутній доступ до якісної та актуальної медичної інформації (участь в конгресах, з'їздах, конференціях), можливість стажування в центральних клініках, тим більш за кордоном. Поряд з цим, у частини лікарів низька мотивація до самоосвіти.

У той же час, змінилися вимоги пацієнтів або їх батьків до рівня медичної допомоги. З урахуванням сучасних тенденцій, потрібна подальша

оптимізація післядипломної освіти. Необхідно підкреслити, що освітні технології на післядипломному етапі підготовки лікарів традиційно включають лекції, семінари, практичні заняття з обговоренням історій хвороб складних пацієнтів, розв'язанням помилок на різних етапах медичної допомоги, участь у науково-практичних конференціях.

Контроль знань та навичок проводиться у вигляді тестового контролю вихідного рівня знань, текущего тестового контролю по мірі вивчення різних розділів педіатрії та заключну атестацію, яка включає комп'ютерний тестовий контроль, співбесіду та вирішення ситуаційних завдань.

В умовах інтеграції освіти в Україні у міжнародний освітній процес необхідно удосконалення освітніх технологій, подолання існуючого іноді перекосу у бік теоретичної підготовки на всіх етапах післядипломної вищої освіти, впровадження компетентностного підходу.

Слід приділити особливу увагу формуванню таких компетенцій, як комунікаційні здатності лікаря у спілкуванні з пацієнтами та їх родичами та лікаря з колегами, орієнтуючись на принципи деонтології. Крім того, важливим розділом є практичні навички з догляду за пацієнтами, інтерпретації отриманих клініко-лабораторних та інструментальних даних, логічному обґрунтуванню діагнозу та диференційного ряду.

В системі безперервної професійної освіти важливу роль відіграє самопідготовка лікаря і такі освітні технології як самостійний пошук необхідної інформації шляхом застосування Інтернет ресурсів, вивчення періодичної медичної літератури, участь в проведенні науково-практичних конференцій, дискусій, «круглих столів» та інше.

З урахуванням цих завдань потрібно удосконалення навчально-методичної бази кафедр, на яких навчаються лікарі. Важливо застосування таких технологій викладання як проблемно-орієнтований підхід, декадниги, майстер-класи. Необхідно створення умов для навчання, які дозволяють слухачам працювати в Інтернеті, отримувати доступ до електронних

навчальних та методичних посібників, рекомендацій, оснований на принципах доказової медицини.

Дуже важливою з нашої точки зору є дотримання лікарем принципів діагностики та лікування різноманітних хвороб, які відображені у сучасних Українських протоколах.

Таким чином, з урахуванням основного завдання системи охорони здоров'я підвищення якості медичної допомоги та її доступності, необхідна модернізація освітніх технологій, акцент на формування компетенцій та практичну підготовку слухачів, реалізацію дистанційної форми навчання.

Список використаних джерел

1.Ковальчук Л.Я., Мисула І.Р., Пашико К.О. Медична _____ освіта в Україні та Болонський процес:реальність і шляхи переходу до європейського освітнього простору // Медична освіта. –2005. - №2. – с.21-23.

2.Osuch W. The influence of Bolonia Declaration principles on the process of training // Quality of Higher Education and present-day challenges. Siedlce: 2011. – P.59-71.